

[Justitsministeren]

Beslutningsforslaget fra SF og VS om årlige beretninger vedrørende efterretningstjenesterne er motiveret med et ønske om bedre kontrol med efterretningstjenesternes virksomhed, særlig den parlamentariske kontrol.

Jeg kan naturligvis være enig med forslagsstillerne i, at der må være den nødvendige kontrol med efterretningstjenesternes virksomhed, og dette synspunkt deles naturligvis også af forsvarsministeren for så vidt angår forsvarrets efterretningstjeneste.

Efter den gældende ordning, som er en mangeårig praksis, ligger ansvaret for efterretningstjenesternes virksomhed i første række hos de respektive ministre, men vi har jo i mange år yderligere haft den sikkerhed, at et særligt kontroludvalg fører tilsyn med visse dele af efterretningstjenesternes virksomhed, f.eks. med hensyn til registreringer hos efterretningstjenesterne. Reglerne om domstolskontrol med advokatbeskikkelser gælder for efterretningstjenesternes sager på samme måde som for de sager, politiet i øvrigt beskæftiger sig med.

Det er min opfattelse, at den ordning, vi har haft i mange år med tilsynet med efterretningstjenesternes arbejde, har fungeret tilfredsstillende. Spørgsmålet om kontrollen med efterretningstjenesternes virksomhed har ved flere tidligere lejligheder været drøftet her i tinget, og der har hidtil været bred tilslutning til, at den gældende kontrolordning er tilfredsstillende. Jeg skal ikke gennemgå de tidligere forhandlinger her i tinget om spørgsmålet, men jeg kan navnlig henvise til, at såvel den daværende justitsminister, Orla Møller, som et meget stort flertal i folketinget i 1976 tog afstand fra et forslag fra SF om nedsættelse af et udvalg om parlamentarisk kontrol med efterretningstjenesterne. Det er folketingets forhandlinger 1975-76, sp. 6131 og 6222.

Der har også hidtil i folketinget været almindelig tilslutning til, at det er helt nødvendigt, at vi har vore efterretningstjenester, både når det gælder det forsvarsmæssige, og med hensyn til varetagelsen af politimæssige opgaver.

De begivenheder, vi har oplevet i den senere tid, synes jeg fuldt ud må understrege betydningen af efterretningstjenesternes virksomhed. Jeg tænker bl.a. på de uhyggelige bombesprængninger, vi oplevede i København sidste sommer, og i det hele taget den

stigende internationale terrorisme. Det er nødvendigt, at vi er på vagt, hvis vi skal beskytte vort samfund og uskyldige borgere, der desværre som regel bliver ramt af terrorhandlinger af den gruppvækkende art, vi har været vidne til. Det lader sig simpelt hen ikke gøre, hvis ikke vi har nogle velfungerende efterretningstjenester, som også kan samarbejde internationalt.

Man kan i sagens natur ikke i detaljer give oplysninger til offentligheden om efterretningstjenesternes virksomhed. Med de øgede krav, der stilles til efterretningstjenesterne, er der grund til ekstra tilbageholdenhed med at gennemføre noget, der kan gøre efterretningstjenesternes arbejde vanskeligere.

Det er nævnt i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at der i Vesttyskland udgives beretninger om efterretningstjenesternes virksomhed. Ja, der udgives beretninger, men af en ganske anden art. De beretninger, som udgives i Vesttyskland, indeholder i det væsentlige alene beskrivelser af den aktivitet, som udfoldes inden for særlige ekstremistgrupper o.lign. Der er altså tale om noget helt andet end det, der sigtes til i beslutningsforslaget fra SF og VS.

Det er min opfattelse, at det ville være forbundet med betydelige sikkerhedsmæssige betænkeligheder at lade efterretningstjenesterne udarbejde en årlig rapport i overensstemmelse med de retningslinjer, der er skitseret i det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Man må også være opmærksom på, at en ordning med årlige beretninger om efterretningstjenesternes virksomhed meget vel vil kunne have uheldige virkninger med hensyn til de muligheder, vi i dag har for at få nødvendige informationer fra efterretningstjenester i de andre lande, vi samarbejder med. Det forekommer også vanskeligt at skulle rapportere årligt om virksomheden på varslingsområdet, idet man herved ville afsløre, hvad man anser for at være varslingsgivende.

Derfor kan jeg ikke tilslutte mig det foresatte forslag til beslutning.

Ole Espersen (S):

Det er helt naturligt, at man ønsker så meget offentlighed om enhver offentlig virksomhed som muligt, og det må selvfølgelig også gælde politiets virksomhed, så intentionerne